
Ејми Ловел

УЛИЦЕ

Улице

Лутајући кроз осам стотина и осам улица града,
Нисам видела ништа тако лепо
Као жене у ботаничкој башти
Са опасачима од исплетеног злата,
И њиховим хаљинама са дугим рукавима,
Обојеним као влакно дрвета
Како су ходале,
Пешеви њихових мантила слободно су лепршали
А крвавоцрвена постава је блистала као оштро назубљени
листови јавора
У јесен.

Јошиварина тужбалица

Златни паунови
Под расцветалим трешњама,
Али на пространом мору
Нигде чамца.

Околност

На листовима јавора
Зора црвено сија,
Али на цвету лотоса
Она има бледу прозирност сунца.

Јесен

Целога дана сам посматрала пурпурне листове лозе
Како падају у воду.
И сада на месечини и даље падају
Али сваки лист је обрубљен сребром.

Илузија

Шетајући поред дрвета божура
Видела сам тврдокрилца
Чија су крила била од црног лака
Попрсканог млеком.
Ухватила бих га
Али је брзо пебегао од мене
И сакрио се под камени лотос
Који је придржавао статуу Буде.

Јесења измаглица

Је ли то вилинкоњиц или лист јавора
Који се спушта на воду?

Средње године

На црни лед
Преко кога је, остављајући неразговетне шаре,
Пројурио невешти клизач.
Наличи једнолична површина мог срца.